

Welcome to the Church of Joy

By Elder Patrick Kearon
Of the Quorum of the Twelve Apostles

Добре дошли в Църквата на радостта

От старейшина Патрик Кийрън
От Кворума на дванадесетте апостоли

October 2024 general conference

Because of the redeeming life and mission of our Saviour, Jesus Christ, we can—and should—be the most joyful people on earth!

I was baptised into The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints on Christmas Eve of 1987, nearly 37 years ago. That was a truly wonderful day in my life and in my eternal journey, and I'm profoundly grateful for the friends who prepared the way and brought me to the waters of that new birth.

Whether your baptism was yesterday or years ago, whether you meet in a large multiward Church building or under a thatched canopy, whether you receive the sacrament in remembrance of the Saviour in Thai or Swahili, I would like to say to you, welcome to the church of joy! Welcome to the church of joy!

The Church of Joy

Because of the loving plan of our Heavenly Father for each of His children, and because of the redeeming life and mission of our Saviour, Jesus Christ, we can—and should—be the most joyful people on earth! Even as the storms of life in an often-troubled world pound upon us, we can cultivate a growing and abiding sense of joy and inner peace because of our hope in Christ and our understanding of our own place in the beautiful plan of happiness.

The Lord's senior Apostle, President Russell

Благодарение на изкупващия живот и мисия на нашия Спасител Исус Христос, ние можем и следва да бъдем най-щастливите хора на земята!

Бях кръстен в Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни на Бъдни вечер през 1987 г. – преди почти 37 години. Това беше един наистина прекрасен ден в живота ми и във вечното ми пътуване и съм дълбоко благодарен на приятелите, които подготвиха пътя и ме отведоха до водите на това повторно раждане.

Независимо дали кръщението ви е било вчера или преди години, дали се събирате в голяма църковна сграда за повече райони или под покрив от слама, дали получавате причастието във възпоменание на Спасителя на тайски език или суахили, бих искал да ви кажа: Добре дошли в Църквата на радостта! Добре дошли в Църквата на радостта!

Църквата на радостта

Благодарение на любящия план на нашия Небесен Отец за всяко едно от Неговите чедра и благодарение на изкупващия живот и мисия на нашия Спасител Исус Христос, ние можем и следва да бъдем най-радостните хора на земята! Дори когато бурите на живота в един често размирен свят ни връхлитат, ние можем да развиваме едно нарастващо и трайно чувство на радост и вътрешен мир благодарение на нашата надежда в Христос и на разбирането ни за нашето собствено място в този красив план на щастие.

Старшият апостол на Господ, президент

M. Nelson, has spoken of the joy that comes from a life centered on Jesus Christ in nearly every address he has given since becoming the President of the Church. He summed it up so concisely: “Joy comes from and because of Him. ... For Latter-day Saints, Jesus Christ is joy!”

We are members of the Church of Jesus Christ. We are members of the church of joy! And nowhere should our joy as a people be more apparent than when we gather together each Sabbath in our sacrament meetings to worship the source of all joy! Here we assemble with our ward and branch families to celebrate the sacrament of the Lord's Supper, our deliverance from sin and death, and the Saviour's powerful grace! Here we come to experience the joy, refuge, forgiveness, thanksgiving, and belonging found through Jesus Christ!

Is this spirit of collective rejoicing in Christ what you find? Is this what you bring? Maybe you think this doesn't have much to do with you, or perhaps you are simply used to how things have always been done. But we can all contribute, no matter our age or our calling, to making our sacrament meetings the joy-filled, Christ-focused, welcoming hour they can be, alive with a spirit of joyful reverence.

Joyful Reverence

Joyfulreverence? “Is that a thing?” you may ask. Well, yes, it is! We deeply love, honour, and respect our God, and our reverence flows from a soul that rejoices in Christ's abundant love, mercy, and salvation! This joyful reverence to the Lord should characterise our sacred sacrament meetings.

However, for many, reverence only means this: folding our arms tightly around our chests, bowing our heads, closing our eyes, and holding still—indefinitely! This might be a helpful way to teach energetic young children, but as we grow and learn, let us see that reverence is so much more than this. Is that how we would be if the

Ръсел М. Нелсън, говори за радостта, която произлиза от съсредоточения върху Исус Христос живот, в почти всяка своя реч, която изнася, откакто е президент на Църквата. Той обобщава съвсем изчерпателно: „Радостта произлиза от Него и се случва заради Него. (...) За светиите от последните дни Исус Христос е радост!“.

Ние сме членове на Църквата на Исус Христос. Ние сме членове на Църквата на радостта! И тази наша радост следва да си проличава най-вече в Господния ден, когато се събираме заедно по време на събранието за причастие, за да се покланяме на Източника на цялата радост! Тогава ние се събираме с членовете на нашия район или клон, за да честваме причастията на Господната вечеря, нашето избавление от греха и смъртта и въздействащата благодат на Спасителя! Тогава ние идваме, за да изпитваме радост, да намираме убежище, прошка, да изказваме благодарност и да чувстваме принадлежност чрез Исус Христос!

Именно този дух на всеобща радост в Христос ли намираме? Това ли е, което донасяте със себе си? Може да си мислите, че нямате кой знае какъв принос за това или просто сте привикнали към хода на нещата. Но всички ние можем да допринасяме, независимо от възрастта или призованието ни, така че събранията ни за причастие да бъдат изпълнени с радост, съсредоточени върху Христос, приветливи и оживени от един дух на радостно благоговение.

Радостно благоговение

Радостноблагоговение? „Има ли такова нещо?“ – може да се запитате. Ами да, има! Ние дълбоко обичаме, почитаме и уважаваме нашия Бог, а нашето благоговение блика от душа, наслаждаваща се на изобилната Христова обич, милост и спасение! Това радостно благоговение пред Господ следва да е основната характеристика на нашите свещени събрания за причастие.

Обаче за мнозина благоговението се изразява единствено в следното: да скръстим ръце пред гърдите си, да наведем глава, да затворим очи и да сме тихи – до безкрай! Това може да е полезен начин да преподаваме на енергични малки деца, но като израстваме и се учим, нека си даваме сметка, че благогове-

Saviour were with us? No, for “in [His] presence is fulness of joy”!

Well, for many of us this transformation in sacrament services will take practice.

Attending versus Worshipping

We do not gather on the Sabbath simply to attend sacrament meeting and check it off the list. We come together to worship. There is a significant difference between the two. To attend means to be present at. But to worship is to intentionally praise and adore our God in a way that transforms us!

On the Stand and in the Congregation

If we are gathering in remembrance of the Saviour and the redemption He has made possible, our faces should reflect our joy and gratitude! Elder F. Enzio Busche once told the story of when he was a branch president and a young boy in the congregation looked at him on the stand and asked loudly, “What is the man with that mean face doing up there?” Those who sit on the stand—speakers, leaders, choirs—and those who gather in the congregation communicate to each other this “welcome to the church of joy” through the expressions they wear on their faces!

Hymn Singing

As we sing, are we joining together to praise our God and King no matter the quality of our voices, or are we just mumbling or not singing at all? Scripture records that “the song of the righteous is a prayer unto [God]” in which His soul delights. So let’s sing! And praise Him!

Talks and Testimonies

We center our talks and testimonies on Heavenly Father and Jesus Christ and the fruits of humbly living Their gospel, fruits that are “sweet above all that is sweet.” Then we truly “feast ... even until [we] are filled, that [we]

нието е много повече от това. Така ли бихме се държали, ако Спасителят беше с нас? Не, защото „(в Неговото) присъствие има пълнота от радост“!

За много от нас тази промяна по време на събранията за причастие ще изисква практика.

Разликата между присъствие и поклонение

Ние не се събираме в Господния ден просто за да присъстваме на събранието за причастие и да си го отметнем като задача. Ние се събираме, за да се покланяме. Има важна разлика между тези две неща. Да присъстваме означава да сме там. Но да се покланяме означава целенасочено да възхваляваме и обожаваме нашия Бог по начин, който ни променя!

На подиума и в конгрегацията

Ако се събираме във възпоменание на Спасителя и изкуплението, което Той е направил възможно, по лицата ни следва да се изписва радост и благодарност! Старейшина Ф. Енцио Буше разказва как веднъж, когато той бил президент на клон, едно мъничко момче в конгрегацията погледнало към него на подиума и попитало гръмогласно: „Какво прави там горе този намръщен човек?“. Хората, които седят на подиума – говорители, ръководители, членове на хора – и хората, които се събират в конгрегацията се приветстват за добре дошли в Църквата на радостта посредством изписаните на лицата си изразения!

Пеенето на химни

Когато пеем, възхваляваме ли вкупом нашия Бог и Цар, независимо от качеството на гласовете ни, или просто си мъркаме под носа, или не пеем изобщо? В Писанията се казва, че „песента на праведните е молитва към (Бог)“, на която душата Му се наслаждава. Затова нека пеем! И да Го възхваляваме!

Речи и свидетелства

Ние съсредоточаваме речите и свидетелствата си върху Небесния Отец, Исус Христос и плодовете на смирения живот съгласно Тяхното Евангелие – плодове, които са „по-слад(ки) от всичко, що е сладко“. Тогава

hunger not, neither ... thirst,"and our burdens become lighter through the joy of the Son.

The Sacrament

The glorious focal point of our services is the blessing and receiving of the sacrament itself, the bread and the water representing the atoning gift of our Lord and the whole purpose of our gathering. This is "a sacred time of spiritual renewal"when we witness anew that we are willing to take upon us the name of Jesus Christ and make again the covenant to always remember the Saviour and keep His commandments.

In some seasons of life, we may approach the sacrament with heavy hearts and overwhelming loads. At other times, we come free and unburdened from cares and troubles. As we listen intently to the blessing of the bread and waterand partake of those sacred tokens, we may feel to reflect on the sacrifice of the Saviour, His agonies in Gethsemane, His anguish on the cross, and the sorrows and pains He endured on our behalf. That will be what relieves our souls as we connect our suffering to His. At other times, we will feel to wonder with grateful awe at the "exquisite and sweet" joy of what Jesus's magnificent gift has made possible in our lives and in our eternities!We will rejoice for what is yet to come—our cherished reunion with our beloved Father and risen Saviour.

We may have been conditioned to suppose that the purpose of the sacrament is to sit in the pew thinking only about all the ways we messed up during the week before. But let's turn that practice on its head. In the stillness, we can ponder the many ways we have seen the Lord relentlessly pursue us with His wonderful love that week! We can reflect on what it means to "discover thejoyof daily repentance."We can give thanks for the times the Saviour entered into our struggles and our triumphs and the occasions when we felt His grace, forgiveness, and power giving us strength to overcome our hardships and bear our burdens with patience and even

наистина „се угощава(ме) (...) тъкмо докато се насити(м), та да не гладува(ме), нито (да) жадува(ме)“, а нашите товари стават по-леки чрез радостта на Сина.

Причастието

Славната и основна цел на нашите събрания е благославянето и получаването на самото причастие, като хлябът и водата представяват единителния дар на нашия Господ и целия смисъл на това да се събираме. Това е „свещено време за духовно обновление“, през което наново свидетелстваме, че желаем да вземем върху си името на Исус Христос и отново сключваме завета винаги да помним Спасителя и да спазваме Неговите заповеди.

В някои периоди от живота може да подхождаме към причастieto с обременени сърца и смазващи товари. В други моменти може да го правим, чувствайки се свободни и необременени от грижи и проблеми. Като слушаме съсредоточено благословията на хляба и водатаи вземаме от тези свещени символи, може да чувстваме нужда да размишляваме върху жертвата на Спасителя, Неговите страдания в Гетсиманската градина, терзанието Му на кръста и скърбите и болките, които е понесъл от наше име. Това ще облекчава душите ни, като правим връзка между нашите страдания и Неговите. В други моменти ще ни се иска да се удивляваме с почитание и благодарност на изключителната и сладка радост, породена от това, което чудният дар на Исус е направил възможно за нас в този живот и във вечността!Ще се радваме на това, което тепърва предстои – нашата скъпоценна повторна среща с възлюбения ни Отец и възкръсналия Спасител.

Обстоятелствата може да ни карат да предполагаме, че целта на причастieto е да си седим на стола, мислейки си единствено за всички свои грешки през изминалата седмица. Но нека правим точно обратното. В тишината можем да размишляваме над многото начини, по които сме виждали Господ неморно да ни предлага прекрасната Си любов през тази седмица! Можем да размишляваме върху значението на това да „открив(аме)радосттаот всекидневното покаяние“. Можем да благодарим за моментите, в които Спасителят е участвал заедно с нас в нашите трудности и победи, и за случаите, когато сме чувствали

good cheer.

Yes, we ponder the sufferings and injustices inflicted upon our Redeemer for our sin, and that does cause sober reflection. But we sometimes get stuck there—in the garden, at the cross, inside the tomb. We fail to move upward to the joy of the tomb bursting open, the defeat of death, and Christ's victory over all that might prevent us from gaining peace and returning to our heavenly home. Whether we shed tears of sorrow or tears of gratitude during the sacrament, let it be in awesome wonder at the good news of the Father's gift of His Son!

Parents with Children Who Are Young or Have Special Needs

Now, for parents of children who are young or have special needs, there is often no such thing as a time of stillness and quiet reflection during the sacrament. But in small moments throughout the week, you can teach by example the love, gratitude, and joy you feel for and from the Saviour as you constantly care for His little lambs. No effort in this pursuit is wasted. God is so aware of you.

Family, Ward, and Branch Councils

Likewise at home, we can begin to enhance our hopes and expectations for our time at church. In family councils, we can discuss how each individual can contribute in meaningful ways to welcoming all to the church of joy! We can plan and expect to have a joyful experience at church.

Ward and branch councils can envision and create a culture of joyful reverence for our sacrament hour, identifying practical steps and visual cues to help.

Joy

Неговата благодат, прошка и сила да ни окриляват да преодоляваме тегобите си и да носим товарите си с търпение и дори с радост.

Да, ние размишляваме върху страданията и несправедливостите, причинени на нашия Изкупител заради нашите грехове, и това води до трезв размисъл. Но понякога не продължаваме напред – „оставаме“ в градината, на кръста, вътре в гробницата. Не успяваме да видим радостта от отварянето на гробницата, от поражението на смъртта и от Христовата победа над всичко, което може да ни спира да получаваме мир и да се завърнем в нашия небесен дом. Независимо дали проливаме сълзи от скръб или от благодарност по време на причастието, нека го правим с върховно почитание към благата вест за дара на Отца, който е Неговият Син!

Родители с малки деца или такива със специални потребности

Сега, към родителите, които имат малки деца или такива със специални потребности – често при вас не съществуват спокойни моменти или време за тих размисъл по време на причастието. Но в кратки моменти през седмицата, вие можете да преподавате чрез пример любовта, благодарността и радостта, които изпитвате към Спасителя и от Него, като непрекъснато се грижите за Неговите малки агънца. Нито едно усилие с тази цел не е напразно. Бог знае през какво преминавате.

Семейни съвети и съвети на район и клон

Аналогично на дома, можем да започнем да увеличаваме надеждите и очакванията си към времето, прекарано в Църквата. По време на семейни съвети можем да обсъждаме как всеки член на семейството може по съдържателни начини да приветства всички в Църквата на радостта! Можем да планираме и да очакваме да имаме радостно преживяване в Църквата.

Съветите на район и клон могат да предвиждат и изграждат култура на радостно благоговение по време на причастието, като определят практични стъпки и визуални способи в помощ на това.

Pagocm

Joy looks different for different people. For some, it may be exuberant greetings at the door. For others, it might be quietly helping people feel comfortable by smiling and sitting next to them with a kind and open heart. For those who feel left out or on the margins, the warmth of this welcome will be crucial. Ultimately, we can ask ourselves how the Saviour would want our sacrament hour to be. How would He want each one of His children to be welcomed, cared for, nourished, and loved? How would He want us to feel when we come to be renewed through remembering and worshipping Him?

Conclusion

At the start of my journey of faith, joy in Jesus Christ was my first great discovery, and it changed my world. If you have yet to discover this joy, embark on its quest. This is an invitation to receive the Saviour's gift of peace, light, and joy—to revel in it, to wonder at it, and to rejoice in it every Sabbath.

Ammon in the Book of Mormon expresses the feelings of my heart when he says:

“Now have we not reason to rejoice? Yea, I say unto you, there never were [a people] that had so great reason to rejoice as we, since the world began; yea, and my joy is carried away, even unto boasting in my God; for he has all power, all wisdom, and all understanding; he comprehendeth all things, and he is a merciful Being, even unto salvation, to those who will repent and believe on his name.

“Now if this is boasting, even so will I boast; for this is my life and my light, ... my joy, and my great thanksgiving.”

Welcome to the church of joy! In the name of Jesus Christ, amen.

Различните хора изразяват радостта си по различни начини. За някои тя е под формата на въодушевени приветствия на входа. За други тя се изразява в това тихичко да помагат на другите да се чувстват удобно, като им се усмихват и седат до тях с любезно и отворено сърце. За хората, които се чувстват пренебрегнати или изоставени, топлият поздрав е от съществено значение. В крайна сметка, можем да се запитаме какво Спасителят би искал да представлява този един час събрание за причастие. Как Той би желал всяко едно от Неговите чедра да бъде приветствано, обгрижвано, подхранвано и обичано? Как Той би искал да се чувстваме, когато идваме да бъдем обновени, спомняйки си за Него и покланяйки Му се?

Заклучение

В началото на моя път на вярата, радостта в Исус Христос стана първото ми велико откритие и това промени целия ми свят. Ако все още не сте открили тази радост, отдайте се на този стремеж. Това е покана да приемете дара на Спасителя от мир, светлина и радост – дар, който ви кара да пирувате, да му се удивлявате и да му се радвате всяка неделя.

Амон в Книгата на Мормон изразява чувствата на сърцето ми, когато казва:

„Сега, нямаме ли повод да се радваме? Да, аз ви казвам, че откакто свят светува, никога не е имало човеци, които да са имали такъв велик повод да се радват, както нас; и радостта ми се превръща дори в хвалба в моя Бог; защото Той има цялата сила, мъдрост и пълното разбиране; Той разбира всички неща и е едно милостиво същество, дори дава спасение на онези, които ще се покаят и повярват в Неговото име.

Сега, ако това е хвалба, тъкмо тъй аз ще се хваля; защото това е моят живот и моята светлина (...) моята радост и моята голяма благодарност“.

Добре дошли в Църквата на радостта! В името на Исус Христос, амин.